

ÜLESTÕUSMISAJA IV PÜHAPÄEV C AASTAL

(Esimene lugemine Ap 13,14.43-52)

Lugemine Apostlite tegude raamatust:

Sel ajal läksid Paulus ja Barnabas teele ja jõudsid Perge kaudu Pisiidia Antiookiasse. Hingamispäeval läksid nad sünagoogi ja võtsid istet. Aga kui nad pärast sealt välja tulid, käis nende järel suur hulk juudiusku pöördunud jumalakartlikke muulasi. Ja Paulus ja Barnabas kõnelesid nendega ja veensid neid jääma Jumala armusse.

Aga järgmisel hingamispäeval tuli peaaegu kogu linn kokku Issanda sõnast osa saama. Kui juudid rahvahulka nägid, said nad kadedaks, vaidlesid vastu Pauluse kõnele ja rääksid teotusesõnu. Aga Paulus ja Barnabas vastasid julgesti: "Meile oli kohuseks tehtud kuulutada Jumala sõna teile kõigepealt. Kui aga teie selle endast ära heidate ega näita end igavest elu väärt olevat, siis vaata, me pöördume paganate poole. Sest Issandalt oleme me saanud niisuguse käsu: "Ma olen sind seadnud valguseks paganatele, et sa oleksid nende õnnistegijaks kuni maailma lõpuni"."

Kui paganad seda kuulsid, said nad rõõmsaks ja ülistasid Issanda sõna ja jäid uskuma - nii paljud kui neid oli kutsutud igaveseks eluks. Ja Issanda sõna levis üle kogu ümberkaudse maa. Siis ässitasid juudid üles kõrgemast soost vagad naised ja linna suurnikud, nad õhutasid vaenu Pauluse ja Barnabase vastu ning ajasid nad oma maalt välja. Aga nemad raputasid tolmu oma jalgadelt nende peale ja läksid Ikoonioni. Ning jüngrid olid rõõmsad ja said täis Püha Vaimu.

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps100 ,1-2 3. 4b-5b R:3c)

R: Meie oleme Issanda rahvas ja kari tema karjamaal.

Rõkake rõõmust Issandale, kõik maad,
teenige Issandat rõõmuga.

Rõõmuhõisetega tulge tema palge ette.

R:

Mõistke, et Issand üksi on Jumal,
tema on meid loonud ja tema omad me oleme,
tema rahvas ja kari tema karjamaal.

R:

Tulge tema väravaisse rõõmuga,
tema õuedesse kiituselauludega,
sest Issand on hea
ja tema heldus kestab igavesti.

R:

(Teine lugemine Ilm7 ,2-4.9-14 Ilm7 ,9.14b-17)

Lugemine püha apostel Johannese ilmutuse raamatust:

Mina, Johannes, nägin, ja vaata: suur rahvahulk, keda keegi ei suutnud ära lugeda, kõigist rahvahõimudest ja suguharudest, rahvaist ja keeltest, nad kõik seisid aujärje ees ning Talle ees, valged rüüd seljas ja palmioksad käes. Ning üks vanematest ütles mulle: "Need on need, kes tulevad suurest ahistusest ja on oma rüüsid pesnud ja need Talle veres valgeks teinud." Sellepärast seisavad nad Jumala aujärje ees ja teenivad teda tema templis nii ööl kui päeval. Ja see, kes istub templis, laotab oma telgi nende üle. Nead ei näe enam nälga ega janu ja päikeselõõsk ega põuapalavus ei piina neid, sest Tall, kes istub keset aujärge, kannab nende eest hoolt ja juhatab nad eluvee allikale, ning Jumal pühib ära iga pisara nende palgelt.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Jh 10,14)

Halleluuja. Mina olen hea karjane.

Mina tunnen oma lambaid ja need tunnevad mind. Halleluuja.

(Evangeelium Jh10 ,27-30)

Lugemine püha Johannese evangeeliumist:

Sel ajal Jeesus ütles: "Minu lambad kuulevad mu häält ja mina tunnen neid. Nead käivad minu järel ja mina annan neile igavese elu. Nad ei lähe igavesti hukka ja keegi ei saa neid minu käest ära kiskuda. Minu Isa on kõigist suurem, ja keegi ei saa neid minu Isa käest ära kiskuda, sest mina ja Isa oleme üks."

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, ma ei tea kuidas praegu, aga vanasti mängisid lapsed vahel niinimetatud "telefonimängu". Lapsed istusid

ritta ja esimesele neist sosistati vaikselt kõrva mingi sõna. Tema omakorda pidi selle kiiresti sosistama järgmisele, ja nii edasi. Rivi lõppu jõudes oli algne sõna enamasti tundmatuseni muutunud. See mäng oli lõbus, kuid ka õpetlik: oli ju lausa imestusväärne, kuidas hoolimata osaliste heast tahtest ei suudetud ka vähesete osalejate puhul sõnumit suust suhu edasi anda nii, et see jääks muutumatuks.

Laste jaoks on see lihtsalt mäng, aga enne päris telefoni leiutamist oli isikult isikule vahemaa tagant hüütud teade üks kiiremaid info edastamise viise. Paraku täpselt samade kõrvalmõjudega, mis laste mängu puhul. Näiteks jõudis kord Hiina müüri pidi suust suhu edasi antud sõnum võidetud lahingust keisri kõrva teatena, et lahing kaotati.

Ja missuguse järelduse peaksime meie nüüd sellest tegema? Eks ikka tunnistama, et eksimine on inimlik, kuid andma ka endale aru, et vigadest õppimine on inimese üks peamisi ülesandeid.

Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armas kuulaja, kujutagem nüüd ette hästi suurt lambakarja. Kusagil seal karja eesotsas paistab väikese tumeda punktina karjane, kes peab ennast arvukate lammaste määgimise kiuste oma kaastöölistele arusaadavaks tegema. Kuidas seda teha? Kas sõnadega? Antud juhul lootusetu üritus. Pigem toimub suhtlemine vilede ja visuaalsete märkide abil, millest teised peavad ära aimama, mida karjane tahab, et siis selle järgi toimida. Pealegi oleneb palju kaastööliste üksmeelest, kuidas nad ülesanded omavahel ära jagavad ja kui hoolsalt neid täidavad.

Noh, kas kujutasite ette? Kas teile meeldib see pilt hästi suurest lambakarjast? Ma arvan, et eriti meeldib see pilt teile siis, kui te juhtumisi olete hunt... Siis te mõtlete: vaata, nii palju toitu, ma arvan et kutsun oma sõbrad ja sugulased ka siia pidusöömaajale. Nii väheste karjaste ja koerte kõrvalt on lapsemäng mõni lammas võssa vedada ja nahka panna.

Kas te saite minu mõistukõnest aru? Need lambad, kes peavad Jeesuse antud juhtnööridest aru saama ja nende järgi käituma, peaksime olema ju meie, hea tahtega inimesed. Paraku oleme pidanud kogema, et nii mõnedki palgalised ei ole ise eriti tähelepanelikud kõrgeima ülemkarjase juhatus kuulama. Ja hullempi veel: mõni neist võib osutada koguni hundiks lambanahas või niisuguseks karjaseks, kes näeb oma lambaid heameelega ennekõike just grillvardas. Ja mida tuleks siis selle vastu ette võtta? Ei muud,

kui et lambad peavad hakkama ise sarvi kasvatama ja õppima sõrgadega lööke jagama, et olla ka ise valmis hunte ja muid röövleid eemal hoidma.

Me oleme viimasel ajal kuulnud kogu maailmast õõvastavaid sõnumeid meedikute, treenerite, vaimulike, õpetajate, noorsootöötajate ja teiste kuritegudest nende vastu, kes on antud nende hoole alla. See on usaldusametite inetu pahupool, mille varjus on kurjategijad saanud pikka aega tegutseda. Keegi ei oota ju, et moraalse eeskuju ja autoriteedi taga võiks varitseda kiskja, kes kasutab ära oma hoolealuseid.

Nüüd, kui me oleme sellest kõigest teadlikud, ei saa me kahjuks enam loota ainult koolide, lasteorganisatsioonide, spordiklubide, kirikute ja hooldekodude juhtkondade pingutustele. Just reakodanikud: lapsevanemad, omaksed, kaastöötajad ja koguduseliikmed on need, kes on kõikjal. Nad satuvad vahel ka puhtjuhuslikult informatsioonile, näevad või kuulevad midagi, mis võiks paljastada kurjategija juba enne, kui ta suudab suurt kahju teha. Kurjale julgelt vastu astuda on meie kui kristlaste kohus.

Armsad õed ja vennad, Jumal ei ole meile kuidagi võlgu - meie oleme need, kes peavad kuulama tema häält, mis on samas ka mõistuse hääl. Meie võlgneme oma loojale kõik selle, kes me oleme ja mis meil on, nii peame olema ka ise loomingulised... ja seda mitte pattu tehes, vaid kõiges, mis võimaldab meil tema seadusi üha paremini täita. Aamen.